

200704090/1.

Datum uitspraak: 17 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/61979 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 9 mei 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 maart 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 20 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 juni 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

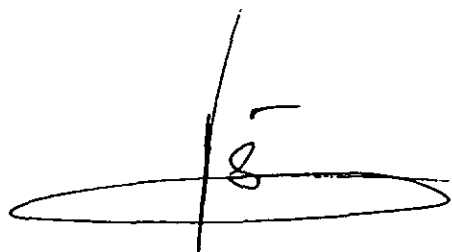
w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 juli 2007

210
Verzonden: 17 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jo artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/61079

V-nr.:

inzake: geboren op van Egyptische nationaliteit,
wonende te Egypte, eiseres,
gemaaktigde: mr. F.L.M. van Haren, advocaat te Amsterdam.

tegen: de Minister van Buitenlandse Zaken, verweerder,
gemaaktigde: mr. J.M. Kohus, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 22 december 2005 heeft eiseres bij de Nederlandse ambassade te Cairo een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel "verblijf bij echtgenoot". Bij besluit van 21 maart 2006, verzonden op 24 maart 2006, heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij bezwaarschrift van 18 april 2006 heeft eiseres tegen dit besluit bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaar zijn ingediend bij brief van 4 mei 2006 en aangevuld bij brief van 29 mei 2006. Het bezwaar is bij besluit van 29 mei 2006 niet-ontvankelijk verklaard.

2. Het hiertegen door eiseres ingestelde beroep van 30 mei 2006 is door deze rechtbank en zittingsplaats bij uitspraak van 16 juni 2006 gegrond verklaard, waarbij het besluit van 29 mei 2006 is vernietigd. Vervolgens heeft verweerder het bezwaar van eiseres van 18 april 2006 bij besluit van 20 november 2006 ongegrond verklaard.

3. Bij beroepschrift van 19 december 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 17 januari 2007 en aangevuld bij brief van 23 januari 2007. Op 8 februari 2007 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 16 maart 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 maart 2007. Eiseres is aldaar vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens waren ter zitting aanwezig de echtgenoot van eiseres, hierna te noemen referent, alsmede de werkgever van referent.

5. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/61979

2

II. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf afgewezen, omdat niet is aangetoond dat de middelen van bestaan van referent zelfstandig zijn zoals bedoeld in artikel 3.73, eerste lid, onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Ten aanzien van de inkomsten die referent geniet uit zijn twee arbeidsovereenkomsten is niet aangetoond dat de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen. Uit de overgelegde stukken kan niet worden afgeleid dat de werkgever voor referent loonbelasting afdraagt. Verder is uit de overgelegde loonstroken gebleken dat door beide werkgevers van referent de loonheffingskorting wordt toegepast, terwijl deze maar bij één werkgever mag worden toegepast. Daaruit volgt dat referent over zijn inkomsten bij één van beide werkgevers niet de vereiste premies en belastingen heeft afgedragen. Voorts is geen bewijs overgelegd dat het loon van de maanden maart, april en mei 2006 is ontvangen, zodat niet is aangetoond dat referent daadwerkelijk heeft beschikt over de gestelde middelen van bestaan. Verweerder heeft op grond van artikel 7:3, onder b, van de Awb op het bezwaarschrift beslist zonder belanghebbenden te horen.

2. Eiseres heeft onder meer de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Eiseres en referent hebben in redelijkheid alles in het werk gesteld om aan te tonen dat referent daadwerkelijk over een tweetal arbeidsrelaties beschikt waaruit voldoende middelen voortvloeien en waarover premies en belastingen worden afgedragen. Referent is werkzaam voor één werkgever in een tweetal banen, hij

Eiseres heeft in bezwaar 'printscreens' overgelegd van de accountant, waaruit blijkt dat voor referent premies worden afgedragen. Voorts heeft eiseres in beroep de aan de belastingdienst gezonden aangiftes over de maanden september, oktober en november 2006 met betrekking tot beide arbeidsovereenkomsten overgelegd. Verweerder heeft voorts uit de overgelegde loonstroken ten onrechte geconcludeerd dat voor beide banen loonheffingskorting wordt toegepast. Reeds in de bezwaarfase is uitgebreid toegelicht dat op de inkomsten uit de arbeidsovereenkomst hij

geen loonheffingskorting wordt toegepast. Verweerder had, bij twijfel, inlichtingen dienen in te winnen bij de accountant van de werkgever van referent of bij de Belastingdienst. Eiseres heeft voorts in bezwaar bankafschriften overgelegd over de maanden september en oktober 2006, om aan te tonen dat maandelijks voldoende inkomen wordt overgemaakt aan referent. Voor die tijd is eiser per kas uitbetaald. Dit blijkt uit de kopieën van de overgelegde salarisspecificaties, waarop door referent een handtekening voor ontvangst is gezet. In beroep is ter aanvulling op het voorgaande nog een bankafschrift van november 2006 overgelegd. Verweerder heeft onzorgvuldig gehandeld door, ondanks nadrukkelijk verzoek van eiseres tot onderling overleg in geval van onduidelijkheden, niet in overleg te treden en zonder hoorzitting direct na het overleggen van de gevraagde stukken op het bezwaar te beslissen.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Het bestreden besluit is een besluit omtrent de afgifte van een visum. Dit besluit is genomen op basis van het Soverein Besluit van 12 december 1813. Op grond van artikel 72, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een dergelijk besluit voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, gelijkgesteld met een besluit gegeven krachtens de Vw 2000.

3. Een aanvraag tot het verlenen van een mivv wordt getoetst aan dezelfde criteria als die gelden bij een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

AWB 06/61979

3

4. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ingevolge artikel 16, tweede lid, van de Vw 2000 kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

5. Ingevolge artikel 3.73, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder e, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan in ieder geval zelfstandig indien verworven uit wettelijk toegestane arbeid in loondienst, voorzover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen.

6. Ingevolge paragraaf B1/2 2.3 van de Vreemdelingenencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals die gold ten tijde van het bestreden besluit, is de beleidsregel opgenomen dat de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt afgewezen indien de vreemdeling dan wel degene bij wie de vreemdeling in Nederland wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

7. Ingevolge artikel 7:2 van de Awb stelt een bestuursorgaan belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord voordat op het bezwaar wordt beslist. Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is.

De rechtbank gaat bij de beoordeling van de beroepsgronden uit van de volgende, tussen partijen niet in geding zijnde, gegevens.

8.1 Bij brief van 19 juni 2006 (stuk 45) heeft verweerder aan de gemachtigde van eiseres wat betreft de arbeidsovereenkomsten van referent verzocht om kopieën van loonstroken van maart, april en mei 2006 en bewijs dat het loon door referent is ontvangen (door middel van kopie bankafschriften of kwitanties kasbetaling). Voorts is verzocht om een kopie van de verplichte maandelijkse elektronische aangifte loonbelasting door de werkgever voor de maanden maart, april en mei 2006 en een bewijs dat deze aangifte door de belastingdienst is ontvangen. Verweerder heeft een termijn van twee weken gegeven voor het overleggen van de gevraagde bescheiden.

8.2 Op 13 juli 2006 (stuk 47) heeft verweerder telefonisch contact gehad met de gemachtigde van eiseres, omdat geen reactie is gekomen op de brief van 19 juni 2006. Verweerder heeft de gemachtigde van eiser twee weken uitstel verleend.

8.3 Bij brief van 26 juli 2006 (stuk 48) heeft de gemachtigde van eiseres om uitstel voor het aanleveren van de stukken verzocht, omdat de werkgever van referent met vakantie is. Bij brief van 28 juli 2006 heeft de gemachtigde van eiseres alvast enkele van de gevraagde stukken overgelegd, te weten een aantal salarisspecificaties, en medegedeeld dat de gevraagde werkgeversverklaringen later volgen.

8.4 Bij brief van 1 augustus 2006 (stuk 51) heeft verweerder uitstel verleend tot 21 augustus 2006.

8.5 Bij brief van 16 augustus 2006 (stuk 52) heeft de gemachtigde van eiseres wederom een aantal, maar niet alle door verweerder verzochte, nadere stukken overgelegd.

8.6 Bij brief van 24 augustus 2006 (stuk 54a) heeft verweerder aan de gemachtigde van eiseres bericht dat uit de overgelegde loonstroken is gebleken dat door beide werkgevers van referent loonheffingskorting wordt toegepast, terwijl deze maar door één van beide werkgevers mag worden toegepast.

AWB 06/61979

4

De gemachtigde van eiseres is in deze brief verzocht om aan te tonen dat de loonheffingskorting over september 2006 nog maar bij één van de beide werkgevers wordt toegepast. Voorts heeft verweerder medegedeeld dat de overgelegde gegevens ten aanzien van de aangifte loonbelasting door beide werkgevers niet voldoen. Uit de overgelegde gegevens valt namelijk niet op te maken dat het hier de gegevens betreft van de aangifte die de Belastingdienst van beide werkgevers heeft ontvangen. Verweerder heeft toegelicht welke gegevens in dit verband dienen te worden overgelegd en de gemachtigde van eiseres alsnog in de gelegenheid gesteld de juiste gegevens van de maanden maart, april en mei 2006 over te leggen. Voorts heeft verweerder bericht dat geen schriftelijk bewijs is ontvangen dat het loon van beide werkgevers van de maanden maart, april en mei 2006 daadwerkelijk door referent is ontvangen. Verweerder heeft uit de overgelegde loonstroken begrepen dat het gaat om kasbetalingen en heeft verzocht om de originele kwitanties van deze betalingen. Tot slot heeft verweerder in deze brief de gemachtigde van eiseres tot 9 oktober 2006 in de gelegenheid gesteld om de gevraagde gegevens over te leggen.

8.7 Bij brief van 7 oktober 2006 (stuk 56) heeft de gemachtigde van eiseres enkele van de gevraagde stukken overgelegd en voorts om uitstel van het overleggen van overige stukken verzocht, omdat de werkgever van referent op vakantie is tot 9 november 2006.

8.8 Bij brief van 10 oktober 2006 (stuk 57) heeft verweerder de gemachtigde van eiseres verzocht om per omgangende mee te delen tot welke datum er uitstel wordt gewenst.

8.9 Bij brief van 17 oktober 2006 (stuk 58) heeft de gemachtigde van eiseres in reactie hierop meegedeeld dat de werkgever van referent tot 9 november 2006 met vakantie is en dat in verband daarmee uitstel wordt verzocht tot 14 november 2006.

8.10 Bij brief van 23 oktober 2006 (stuk 59) heeft verweerder bericht dat uitstel zal worden verleend tot 14 november 2006 en dat na het verstrijken van die datum direct zal worden beslist op grond van de op dat moment overgelegde gegevens.

8.11 Bij brief van 14 november 2006 (stuk 60) heeft de gemachtigde van eiseres wederom een aantal, maar niet alle door verweerder verzochte, nadere stukken overgelegd.

De rechtbank overweegt als volgt.

9. Ter onderbouwing van het standpunt van verweerder dat niet is aangetoond dat de werkgever voor referent loonbelasting heeft afgedragen, is in het bestreden besluit overwogen dat uit de kopieën van de aangiftes van de loonbelasting die zijn overgelegd, de namen van referent en zijn werkgever ontbreken. Bovendien hebben de overgelegde stukken geen betrekking op maart, april, en mei 2006 (en in het geval van 'Los Argentinos' ook september 2006), maar op april, mei en juni 2006. Voorts zijn de overgelegde kopieën van de ontvangstbevestigingen van de Belastingdienst (de zogenaamde printscreens) geheel onleesbaar, zodat ook hieraan geen waarde kan worden gehecht. Eiseres heeft aangevoerd dat de in bezwaar overgelegde printscreens wel degelijk leesbaar zijn en heeft deze in beroep alsnog in vergrote versie overgelegd.

Wat daar echter ook van zij, de rechtbank stelt vast dat de overgelegde printscreens betrekking hebben op de maand september 2006 en niet op de door verweerder aangegeven maanden maart, april en mei 2006. Nu eiseres bij brief van 24 augustus 2006 (nogmaals) expliciet is verzocht om de bescheiden met betrekking tot maart, april en mei 2006 en geen enkele reden is gegeven waarom deze stukken niet beschikbaar zouden zijn, kan hetgeen in beroep is aangevoerd en overgelegd niet afdoen aan hetgeen verweerder heeft overwogen op dit punt in het bestreden besluit. Datzelfde geldt voor de in beroep overgelegde kopieën van aangiftes loonheffingen van september, oktober en november 2006. Daar komt nog bij dat, wat betreft de aangiftes loonheffingen van september en oktober 2006, gesteld noch gebleken is dat deze niet vóór het bestreden besluit konden worden overgelegd. Uit het voorgaande volgt dat verweerder op goede gronden heeft overwogen dat niet is aangetoond dat de werkgever voor referent loonbelasting heeft afgedragen.

AWB 06/61970

5

10. Ten aanzien van de overweging in het bestreden besluit, dat bij beide werkgevers de loonheffingskorting wordt toegepast, wordt als volgt overwogen. Bij brief van 14 november 2006 heeft eiseres aangevoerd dat uit de loonspecificaties van [redacted] blijkt dat daar de loonheffingskorting niet is toegepast, omdat achter 'loonheffing met loonheffingskorting' nul euro is ingevuld. In het bestreden besluit is hieromtrent overwogen dat daaruit juist blijkt dat er wel een loonheffingskorting wordt toegepast, omdat er anders een bedrag aan loonheffing van het loon zou dienen te worden ingehouden. Dit is nu niet het geval omdat de korting op de loonheffing gelijk is aan of groter is dan de loonheffing zelf. In het bestreden besluit is in dit kader nog verwezen naar de kolom met werkgeversgegevens, waarin duidelijk is aangegeven dat er sprake is van een loonheffingskorting. In beroep heeft eiseres nog aangevoerd dat de verwarring wordt veroorzaakt omdat referent twee banen heeft bij één werkgever, reden waarom de administratieve verwerking enigszins afwijkend is. De rechtbank is echter van oordeel dat hiermee voornoemde overweging in het bestreden besluit onvoldoende is bestreden. Datzelfde geldt voor de verwijzing van eiseres naar de cumulatieven op de loonstroken van [redacted] en de stelling dat uit het feit dat daarbij achter 'loonheffing' nul euro is vermeld, opgemaakt dient te worden dat de loonheffingskorting niet is toegepast. Dit betoog kan zonder nadere onderbouwing niet worden gevolgd omdat, zoals ook in het verweerschrift is opgemerkt, daaruit slechts blijkt dat geen loonheffing is betaald. Eiseres heeft in beroep nog aangevoerd dat referent de Belastingdienst heeft verzocht om uitsluitsel te geven omtrent het toepassen van de loonheffingskorting door de werkgever, maar dat nog geen reactie is ontvangen. Voorts heeft het accountantskantoor van de werkgever van referent aan de gemachtigde van eiseres telefonisch bevestigd dat op de inkomsten uit de arbeidsovereenkomst bij [redacted] geen loonheffingskorting wordt toegepast. De rechtbank is echter van oordeel dat eiseres haar standpunt, dat geen sprake is van dubbele loonheffingskorting, met deze enkele, verder niet onderbouwde, stellingen onvoldoende heeft onderbouwd. Verweerder heeft dan ook op goede gronden overwogen dat het standpunt van eiseres, dat uit de loonspecificaties van [redacted] blijkt dat daar de loonheffingskorting niet is toegepast, niet wordt gevolgd. Om deze reden treft ook de stelling dat verweerder navraag had moeten doen bij de accountant van de werkgever van referent of de Belastingdienst, geen doel. Hierbij verwijst de rechtbank tevens naar de mededeling van verweerder in de brief van 23 oktober 2006, dat na ontvangst van de stukken direct op het bezwaar wordt beslist. Nu eiseres voorts niet heeft bestreden dat op de inkomsten van referent uit de arbeidsovereenkomst bij [redacted] loonheffingskorting wordt toegepast, heeft verweerder op goede gronden overwogen dat referent over zijn inkomsten bij één van beide werkgevers niet de vereiste premies en belastingen heeft afgedragen.

11. Uit het voorgaande volgt dat verweerder op goede gronden heeft overwogen dat eiseres niet heeft aangetoond dat de inkomsten van referent uit arbeid in loondienst zelfstandig zijn. De vraag of verweerder met juistheid heeft overwogen dat niet is aangetoond dat referent daadwerkelijk heeft beschikt over de gestelde middelen van bestaan, kan derhalve buiten beschouwing blijven.

12. Gelet op het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 en het beleid was verweerder derhalve bevoegd de aanvraag af te wijzen. Gesteld noch gebleken is van omstandigheden die verweerder aanleiding hadden moeten geven om de aanvraag, in afwijking van de in B1/2.2.3 van de Vc 2000 neergelegde beleidsregels, toch in te willigen.

13. Met betrekking tot de beroepsgrond van eiseres dat zij niet op haar bezwaarschrift is gehoord, overweegt de rechtbank het volgende.

De vraag of in bezwaar al dan niet een hoorplicht bestaat wordt beheerst door het bepaalde in hoofdstuk 7 van de Awb. Uitgangspunt is dat er een hoorplicht bestaat, tenzij een van de uitzonderingen van artikel 7:3 van de Awb zich voordoet. Er is sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

AWB 06/61979

6

Uit rechtsoverwegingen III.9 en III.10 blijkt dat op basis van de in bezwaar overgelegde stukken in redelijkheid geen twijfel mogelijk was dat eiseres daarmee niet had aangetoond dat de inkomsten van referent zelfstandig waren. Nu verweerder eiseres voorts nimmer in de gelegenheid heeft gesteld de gevraagde stukken over te leggen, was verweerder evenmin uit het oogpunt van zorgvuldigheid gehouden eiseres op haar bezwaarschrift te horen teneinde haar nogmaals in de gelegenheid stukken over te leggen of haar stellingen nader te onderbouwen. Verweerder heeft dat ook op goede gronden afgezien van het horen. De beroepsgrond faalt derhalve.

14. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

15. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

16. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/61979

7

IV. BESLISSING

De rechtbank

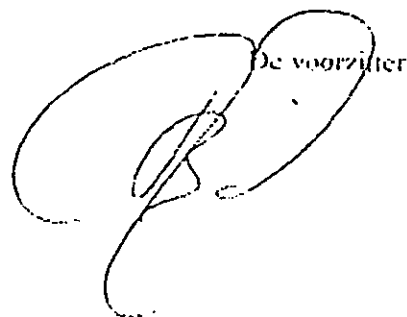
verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 9 mei 2007 door mr. H.J.M. Baldinger, voorzitter, in tegenwoordigheid van P.L. Rempt, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

is buiten staat om de
uitspraak te ondertekenen

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 06 MEI 2007

Concl.: SI

Coll: CU

D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16111, 2500 RC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:10 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Verzonden op 06 mei 2007
Beroepsdag en van heten

Hamerslag van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 - 3651380

Aan de Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 16 113

2500 BC 'S GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 JUN. 2007	
ZAAKNR.	VI 1090
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR: 2105-A

mr R.J. Hamerslag
 mr F.L.M. van Haren
 mr S.D. Lagt
 mr A.C.M. Nederweert
 mr L.J.M. Oomen
 mr A.M.J.M. Louwerse
 mr K.E. Geurtsma
 mr N.C. Bloemjous
 mr S. Wierink

mr H.M. Brink

Advocaat
 Advocaat

nu referentie: nieuwe zaak (VOOR GRIFFIERLIJTTEN REKENING COURANT)

onze referentie: 018267 FI1

inzake: T/ Staatssecretaris van Justitie

Amsterdam, 13 juni 2007

HOGER BEROEP IN VREEMDELINGENZAKEN**APPELSCHRIFT**

Hierbij verklaar ik, mr. F.L.M. van Haren, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellante bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam van 16 mei 2007, AWR 06/61976, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellante en belanghebbende is:

geboren op van Egyptische nationaliteit,
 wonende te Egypte, hierna te noemen mevrouw IND dossiernummer: 0107-12-
 4051, V-nummer:

Appellante kiest woonplaats aan het Damrak 28 / 30 te Amsterdam (1012 LJ), ten kantore van mr F.L.M. van Haren.¹

¹ Hierbij bericht ik u dat met ingang van 19 juni 2007 het kantooradres van bepaaldelijk gevolmachtigde zal wijzigen naar, Damrak 89 - 1, postcode 1012 LJ te Amsterdam.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Het kantoor van bepaaldelijk gevolmachtigde beschikt over een rekening courant bij uw Afdeling, zodat bepaaldelijk gevolmachtigde U uitdrukkelijk verzoekt de verschuldigde griffierechten in mindering te brengen op haar rekening courant.

Appellant mevrouw _____ heeft op 22 december 2005 een aanvraag ingediend bij de Nederlandse vertegenwoordiging in Egypte om het verlenen van een Machtiging tot Voorlopig Verblijf, met als doel naar Nederland te reizen om bij haar echtgenoot, de heer _____ (vanaf nu: referent), geboren op _____ van Egyptische nationaliteit, houder van een verblijfsvergunning voortgezet verblijf, te kunnen verblijven. Bij besluit van 24 maart 2006 is deze aanvraag MIV afgewezen, waartegen op 18 april 2006 door bepaaldelijk gevolmachtigde namens appellante bezwaar is ingediend. Bij beschikking van 29 mei 2006 is dit bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaard. Tegen deze beschikking is bepaaldelijk gevolmachtigde namens appellante in beroep gegaan bij beroepschrift van 31 mei 2006 bij de Rechtbank. Door de Rechtbank 's Gravenhage, zittingsplaats Amsterdam is dit beroep gegrond verklaard bij uitspraak van 16 juni 2006 (AWB 06/26507). Verweerder heeft vervolgens bij besluit van 20 november 2006 (verzonden 22 november 2006) het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Bepaaldelijk gevolmachtigde heeft bij beroepschrift van 19 december 2006 namens appellante beroep ingesteld. Na de behandeling ter zitting op 28 maart 2007, alwaar referent en bepaaldelijk gevolmachtigde zijn verschenen, heeft de Rechtbank 's Gravenhage, zittingsplaats Amsterdam, op 16 mei 2007 het beroep ongegrond verklaard (bijlage 1). Appellante kan zich niet verenigen met de genoemde beslissing en komt daarom tegen deze beslissing in hoger beroep. Voor de kosten van de rechtsbijstand is een toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam.

Nu de verschillende overwegingen in onderlinge samenhang hebben geleid tot het oordeel van de rechtbank, menen appellanten dat de grieven niet uitsluitend afzonderlijk beoordeeld zullen moeten worden, doch ook in onderlinge samenhang.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o.10 en 11, voor zover daarin is overwogen dat verweerder terecht heeft vastgesteld dat het inkomen niet als zelfstandig kan worden aangemerkt.

Toelichting:

Het gegeven dat uit de overgelegde stukken, afkomstig van de werkgever, niet kan worden vastgesteld of de loonheffingskorting al dan niet ten onrechte bij de beide haren is toegepast, maakt in dit geval niet dat het inkomen niet als zelfstandig kan worden aangemerkt.

Referent heeft niet volstaan met betaling van de belasting, dan wel van de premiebetaling, zoals die door inhoudingen door zijn werkgever aan de fiscus zijn afgedragen. Referent heeft ook zelfstandig aangifte loonbelasting gedaan.

Ter zitting is vastgesteld dat de wijze van toepassing van de loonheffingskorting over de jaren 2005 en 2006 gelijk is geweest en over 2005 heeft referent ter zake een definitieve belasting aanslag gekregen met een verplichting tot nabetaling (bijlage 2) van € 151.--. Met betaling van dit bedrag is de eventueel ten onrechte genoten loonheffingskorting over 2005 ongedaan gemaakt. Het bedrag van € 151.-- legt de belastingdienst op als aanslag over 2005, waarbij de namens referent ingediende aangifte van een verzamelinkomen van €15.804.-- door de belastingdienst gevolgd is. Over het jaar 2006 heeft de boekhouder van referent aangifte gedaan van een verzamelinkomen van €21.676.-- (bijlage 3) Volgens de aangifte verwacht de boekhouder van referent een aanslag die voor referent de verplichting zal opleveren aanvullend nog €1.881.-- over heel 2006 te betalen aan de fiscus. Dit bedrag wordt in mindering gebracht van de bruto inkomsten en daarmee voldoet referent ook na het teniet doen van het eventueel ten onrechte genoten voordeel tengevolge van de dubbele loonheffingskorting, ruimschoots

aan het middelenvereiste en behoort dit inkomen mitsdien ook als zelfstandig aangemerkt worden.

De beslissing op bezwaar en de uitspraak van de rechtbank met betrekking tot het oordeel dat de inkomsten niet zelfstandig zouden zijn, zijn bovendien in strijd met de minuut van de beschikking in primo, waarin achter zelfstandig uitdrukkelijk en vet ja is ingevuld. Ook achter de rubriek zelfstandige en legale arbeid is ja ingevuld in deze minuut (bijlage 4). In de minuut van de beschikking op bezwaar wordt op dat onderdeel geen ander standpunt ingenomen (bijlage 5). Daarom is het niet te begrijpen dat de overgelegde stukken deze verandering van het standpunt in de beslissing op bezwaar in de ogen van verweerder met zich mee hebben gebracht.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank in de rechtsoverwegingen 9, 10 en 11 de bewijslast in strijd met de Vreemdelingencirculaire op dit onderdeel, geheel bij referent gelegd.

Toelichting:

Artikel 3:73 Vb2000 stelt in lid 1 onder a:

“De in artikel 16 lid 1 onder e van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn in ieder geval zelfstandig, indien verworven uit wettelijk toegestane arbeid in loondienst, voorzover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen.”

Artikel B1/2.2.3.1 Ve2000 (het huidige artikel B1/4.3.1 Ve2000) stelt vervolgens:

“Uit de ratio en strekking van het middelenvereiste volgt dat het gaat om legale arbeid. Arbeid is legaal als er naast belastingen ook premies sociale verzekeringen worden afgedragen. (...) Om te kunnen vaststellen om te of er sprake is van legale arbeid wordt in geval van twijfel gecheekt bij de desbetreffende uitvoeringsinstelling of de werknemer daar geregistreerd staat en of er premies voor de betreffende werknemer worden

Hamerslag van Haren

Advocaten

afgedragen. *Voorts wordt in die gevallen ook gecheckt bij de Belastingdienst of ter zake belastingen worden afgedragen.*"

De bewijslast is ten onrechte in strijd met de Vreemdelingencirculaire geheel bij referent neergelegd.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o. 13, voor zover daarin is overwogen dat verweerder terecht heeft afgeweken van de hoorplicht.

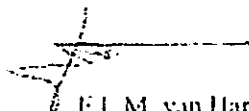
Toelichting:

Referent heeft verzocht om een hoorzitting in bezwaar, hetgeen een essentieel onderdeel van de bezwaarprocedure. Ten onrechte heeft de Rechtbank in strijd met de jurisprudentie van de Afdeling geoordeeld dat verweerder terecht van de hoorplicht heeft afgeweken. Referent stelt dat hierdoor referent en appellant onevenredig nadeel hebben ondervonden, gelet op de omvang van de gevolgen.

Petitum:

om het hoger beroep gegrond te verklaren,
de beslissing van de Rechtbank van 16 mei 2007 te vernietigen,
de beslissing van de Minister van 20 november 2006 te vernietigen,
de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Hoogachtend,

F.J.M. van Haren,